

Streszczenie

Skuteczne praktyki w nauczaniu i uczeniu się języków od dawna stanowią centralny temat badań w dziedzinie edukacji językowej, a liczne badania podkreślają ich pozytywny wpływ na osiągnięcia uczniów, biegłość językową i ogólny sukces edukacyjny. Istniejąca literatura przedmiotu zwykle przyjmuje współczesne, skoncentrowane na uczniu podejście, odzwierciedlające globalny charakter języka angielskiego jako *lingua franca* i wielojęzyczne kompetencje uczniów, często prowadząc jednak do wyidealizowanego obrazu systemu edukacyjnego. Pomimo szerokiego dyskursu na temat autonomii ucznia oraz zwiększonego zainteresowania świadomością językową, w literaturze wciąż pozostaje istotna luka dotycząca ich wpływu na osobiste postrzeganie sukcesu.

W niniejszej rozprawie podjęto wyzwanie określenia złożonej relacji między indywidualnym postrzeganiem sukcesu a podwyższoną świadomością językową. Mając na uwadze aktualne realia użycia języka, autorka pracy zwraca uwagę na potrzebę krytycznego zrozumienia złożoności nieodłącznie związanych z nauką języków obcych. Wiąże się to z odejściem od podejść normatywnych i zachęcaniem uczniów do krytycznej analizy ustalonych norm językowych, zwiększając tym samym rolę języka jako narzędzia refleksyjnego o transformacyjnym potencjale dla edukacji językowej.

Stosując triangulację metodologiczną, w badaniu wykorzystano analizę statystyczną danych z kwestionariuszy przeprowadzonych przed i po sesjach refleksyjnych, oraz dokonano analiz danych jakościowych z notatek refleksyjnych i zogniskowanego wywiadu grupowego. Zastosowanie różnych metod badawczych ma na celu zgłębienie związku między świadomością językową a osobistym postrzeganiem sukcesu w dobie autonomizacji procesu kształcenia językowego. Badanie koncentruje się na określeniu, w jaki sposób świadomość językowa kształtuje kryteria, którymi uczniowie kierują się przy ocenie własnych osiągnięć. Rozważana jest także rola świadomości językowej w kształtowaniu postrzegania osiągnięć w zakresie różnych umiejętności językowych. Ponadto badanie analizuje, w jaki sposób świadomość językowa przyczynia się do postrzegania nauki języka jako ciągłego procesu, podkreślając znaczenie czerpania satysfakcji z postępów, a nie jedynie priorytetowego traktowania biegłości językowej.

Wyniki przeprowadzonego badania mają istotne implikacje dla Lingwistyki Stosowanej i edukacji językowej. Wskazują na konieczność większej autonomii w procesie uczenia się i nauczania języków obcych, przy jednoczesnym zwiększeniu nacisku na świadomość językową,

co pociąga za sobą konieczność redefinicji rozumienia sukcesu w nauce języków obcych. Niniejsza rozprawa przedstawia zarówno teoretyczne, jak i praktyczne zalecenia mające na celu poprawę praktyk edukacyjnych w dynamicznie zmieniającym się kontekście edukacyjnym.

Abstract

Effective language learning and teaching practices have long been a central focus of research in language education, with numerous studies highlighting their positive effects on learner outcomes, language proficiency, and overall educational success. The existing literature typically adopts a contemporary, student-centered approach, reflecting the global status of English as a lingua franca and the multilingual competencies of learners, yet often resulting in an idealized portrayal of the educational system. Despite extensive discourse on learner autonomy and an increased emphasis on language awareness, there remains a substantial gap in the scholarly literature regarding their influence on personal perceptions of success.

This dissertation therefore addresses the challenge of defining the complex relationship between individual perceptions of success and heightened language awareness. By examining the current realities of language use, it draws attention to the need for a critical understanding of the complexities inherent in foreign language learning. This entails moving away from normative approaches and encouraging learners to critically engage with established linguistic norms, thereby enhancing language's role as a reflective tool with the transformative potential for language education.

Employing methodological triangulation, the research utilizes statistical analysis of data from questionnaires administered before and after reflective sessions, alongside qualitative data from reflective notes and focus group interview. This mixed-methods approach aims to investigate the relationship between language awareness and personal perception of success in the era of autonomous learning. This study specifically investigates how language awareness informs the foundational criteria that students use to evaluate their success. It examines the role of language awareness in shaping students' perceptions of achievement across various language skills. Additionally, it analyzes how language awareness fosters a perspective on language learning as an ongoing journey, emphasizing the importance of deriving satisfaction from progress rather than solely prioritizing proficiency.

The findings of this study hold significant implications for the fields of Applied Linguistics and language education. They advocate greater autonomy in language learning and teaching, alongside a stronger emphasis on language awareness, which together redefine the understanding of success in language learning. The study provides both theoretical and practical recommendations aimed at enhancing educational practices within a rapidly changing learning environment.